

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

Въ гората.

Огъ М. Теофиловъ.

Май.

Гжста гора отъ стари буки. Подъ тѣхъ сѣ нишатъ храсталаци, а въ тѣхнитъ дѣнери — гжи и ягоди... Бързъ ручей се провира изподъ бухнатитъ храсталаци и бѣга натамъ, цѣлъ запъненъ. Недалечъ отъ него, навели бѣлитъ си кандилца, се люлѣятъ диви момини сълзи. Надъ поточето се виятъ комари; диви пчели хвъркатъ около моминитъ сълзи, а на дърветата, съ чирикание и пѣсни, прѣхвъркватъ птици.

Въ дѣното на гората, между дърветата, се бѣлѣе скалиста стѣна, отдѣто долита ехо.

Пладне. Въ гората весело трепкатъ бѣли слънчеви кржгчета.

Вѣтрътъ бърза, запъхтѣнъ,

Свийте листитъ си всички —

буки, явори, брѣзи;

вий, комарчета и птички;

жаби, палави мушички:

днесъ ви нося страхъ, сълзи!

Ваш'та радость, ваш'тѣ пѣсни